Starohrvatska prosvjeta
III. serija – svezak/vol. 52/2025.

UDK 737.1(497.583Trogir)"13/14"
930.85(497.583Trogir)"13/14
izvorni znanstveni rad / *original scientific paper*

Vanja Kovačić
I. Gundulića 46
Split, HR-21000
vanjagisela@gmail.com

Skupni nalaz srednjovjekovnog novca iz Trogira

U radu se donosi skupni nalaz srebrnog novca iz razdoblja od druge polovine 14. do druge polovine 15. stoljeća, pronađen u dominikanskom samostanu u Trogiru. Uz numizmatičku obradu ugarskog, akvilejskog, splitskog i mletačkog novca razmatraju se povijesne prilike i društvene okolnosti u Trogiru u kasnom srednjem vijeku. Analizira se i obnova samostana sv. Dominika na južnom rubu Novog grada u kontekstu gradnje obrambenog zida burga.

Ključne riječi: *Trogir, urbana arheologija, dominikanski samostan, srebrni novac.*

A hoard of medieval coins from Trogir

This paper presents a hoard of silver coins, ranging in date from the second half of the 14th to the second half of the 15th century, which was discovered within the Dominican monastery in Trogir. In addition to a numismatic analysis of Hungarian, Aquileian, Split and Venetian coinage, the study examines the historical circumstances and social conditions in Trogir during the Late Middle Ages. Particular attention is also devoted to the reconstruction of the Monastery of St. Dominic, situated on the southern edge of the suburb known as the New Town, within the context of the construction of the defensive walls of the borough.

Keywords: *Trogir, urban archaeology, Dominican monastery, silver coins*

Na južnom rubu trogirskog predjela Pasike nalazila se crkvica sv. Franje Asiškog u koju su dolazili propovijedati splitski dominikanci. Unatoč zahtjevu franjevaca da dobiju gradsku crkvu posvećenu utemeljitelju svojeg reda te napuste položaj na kopnu, dominikanci već oko 1260. godine papinskom darovnicom stječu tu crkvicu s okolnim terenom za novi samostan.[1]

Gradnja samostana sv. Dominika započela je početkom 14. stoljeća, a nova crkva produžena je prema zapadu u posljednjoj četvrtini stoljeća uz pomoć donacija koje su izdašno davali pripadnici obitelji Kažotić.[2] Još je u vrijeme prve mletačke uprave započela gradnja obrambenog pojasa oko burga ili Novog grada, a nastavljena je, uz duže prekide, od vremena hrvatsko-ugarskog kralja Ludovika I. Anžuvinca do Sigismunda Luksemburškog. Samo se uz kraljevo dopuštenje moglo raspolagati prihodima komore soli i tridesetine, što je bilo vrlo teško ishoditi zbog drugih potreba kraljevstva i izgradnje flote. Mogući napad mletačkih lađa predstavljao je stalnu opasnost, a niske i nedovršene zidine nisu pružale dovoljnu zaštitu burgu kao ni starom dijelu grada.[3]

Za potrebe zatvaranja obrambenog pojasa zidina srušena je i prva kuća južno od crkve u kojoj su u ranom razdoblju živjela braća propovjednici.[4] Već početkom 15. stoljeća, prije mletačke opsade Trogira, burg u kojem se nalazio dominikanski samostan opasan je zidinama s kulama, od kojih je jedna bila u blizini crkve sv. Dominika. Na vrhu kule 1417. godine dodano je završno krunište i popravljen je pod kako bi služila obrani grada od napada s mora.[5]

Prilikom uređenja jedne prizemne prostorije kod istočnog ulaza u samostan sv. Dominika davne 1992. godine poduzeta su zaštitna arheološka istraživanja, ali bez većih očekivanja.[6] Prostorija je bila

1 Lucić 1979, str. 1042; Krasić 2008, str. 75–79, 89; Kovačić 2011, str. 263–264.

2 Andreis 1977, str. 109, 151, 336, 1044; Lucić 1979, str. 621–622, 653, 993–994; Fisković 1962, str. 66–71; Kovačić 1998, str. 111–112.

3 Lucić 1979, str. 621–622, 647, 728.

4 Lucić 1979, str. 993–994.

5 Lucić 1979, str. 892. Zaštitna arheološka istraživanja južnog gradskog zida provela je Dubravka Čerina, arheologinja i viša savjetnica konzervatorica iz Konzervatorskog odjela u Splitu. Usp. Čerina 2002, str. 84–85.

6 Radovi su provedeni za vrijeme priora fr. Veselka Begića OP, pod nadzorom autorice ovog teksta, konzervatorice Regionalnog zavoda za zaštitu spomenika kulture u Splitu.

A small church dedicated to St. Francis of Assisi once stood at the southern edge of Pasike, one of Trogir's districts, where Dominican friars from Split would regularly come to preach. Although the Franciscans had petitioned to acquire a church within the town dedicated to the founder of their own order and to relocate from their mainland site, it was the Dominicans who ultimately secured the church and its surrounding land for the establishment of a new monastery through a papal grant issued around 1260.[1]

The construction of the Monastery of St. Dominic began at the beginning of the 14th century, while the new church was extended westwards during the final quarter of the century with substantial financial support in the form of generous donations made by members of the Kažotić family.[2] The construction of defensive walls enclosing the borough, or the New Town respectively, had already begun during the first period of Venetian rule and continued, albeit with prolonged interruptions, from the reign of the Croatian-Hungarian king Louis I of Anjou to that of Sigismund of Luxembourg. Revenues derived from the salt chamber and the thirtieth tax could be used for such purposes only with royal authorization, which was difficult to secure given the competing demands within the kingdom and the costs associated with the building of its naval fleet. The constant threat posed by a potential Venetian naval attack, coupled with the low and unfinished state of the ramparts, left both the borough and the old town exposed.[3]

As part of the effort to complete the defensive walls, the first house situated south of the church, where the preaching friars had lived in the early years, was demolished.[4] Already at the beginning of the 15th century, and prior to the Venetian siege of Trogir, the borough with the Dominican monastery had already been enclosed by walls and towers, one of which stood in close proximity to the Church of St. Dominic. In 1417, a crenellated parapet was added to the top of the tower and its flooring repaired in order to enhance the town's defence against attacks from the sea.[5]

1 Lucić 1979, pp. 1042; Krasić 2008, pp. 75–79, 89; Kovačić 2011, pp. 263–264.

2 Andreis 1977, pp. 109, 151, 336, 1044; Lucić 1979, pp. 621–622, 653, 993–994; Fisković 1962, pp. 66–71; Kovačić 1998, pp. 111–112.

3 Lucić 1979, pp. 621–622, 647, 728.

4 Lucić 1979, pp. 993–994.

5 Lucić 1979, p. 892. The rescue excavation of the

Pogled na crkvu sv. Dominika u Trogiru
View of the Church of St. Dominic in Trogir

naknadno pregrađena, a u njezinu sjeverozapadnom dijelu nalazilo se manje spremište. Na istočnom zidu prizemlja klaustra, koji formira vanjštinu kasnijeg spremišta, još su vidljivi zazidani gotički otvori. Promjenom izvorne funkcije prostorije ograničena je i njezina direktna veza s klaustrom. Pri samom uglu zazidana su vrata s prelomljenim lukom, uz koja je otvoren novi ulaz za sakristiju i stepenice za gornji kat. Sjevernije je lučni otvor flankiran dvama horizontalno položenim prozorima, što je bio izvorni ulaz u nekadašnju dvoranu kapitula ili crkvicu Gospe od Sedam Žalosti. U kapitulu se do Valierove vizitacije 1579. godine nalazio oltar Svih svetih, koji je zatim premješten u samostansku crkvu.[7]

Raspored dominikanskog samostana dokumentirao je proto Ignacije Macanović 1786. godine na zahtjev mletačkih vlasti, u sklopu politike ograničavanja djelatnosti crkvenih redova koju su provodili mletački *Provveditori sopra i Monasteri*.[8] U ovom tekstu nećemo razmatrati cjeloviti raspored samostanskog sklopa, već samo dio prizemlja njegova istočnog krila. Na Macanovićevu crtežu, koji se čuva u Državnom arhivu u Veneciji,[9] na sjevernom

[7] Krasić 2008, str. 82.

[8] Fisković 1955, str. 260; Krasić 1997, str. 35.

[9] *Pianta del Convento delli R.R.P.P. di San Domenico colocato entro nella Città di Traù uicino alle Mura Publiche poste dalla parte d' Ostro, ed' anco in prospetto delle Porte della Città attaccò alla Chiesa di S. Rocco* (IT-ASVe, Aggiunto sopra monasteri, Atti, b. 103, dis. 2, n. foto 1125).

During refurbishment works carried out in 1992 within a ground-floor room adjacent to the eastern entrance of the Monastery of St. Dominic, rescue archaeological investigations were undertaken, though with no great expectations.[6] The room had been subdivided in a later period, and a small storage area occupied its north-western corner. On the eastern wall of the cloister's ground floor, which forms the outer face of this later storage room, walled-up Gothic openings can still be seen. The alteration of the room's original function also restricted its direct connection with the cloister. At the corner of the room, a doorway with a pointed arch had been walled up, while a new entrance leading to the sacristy and the staircase to the upper floor was subsequently inserted beside it. Further to the north, an arched opening flanked by two horizontally aligned windows marked the original entrance to the former chapter house or the Chapel of Our Lady of the Seven Sorrows. Until Valier's visitation of 1579, the altar of All Saints was located in the chapter house and subsequently transferred to the monastic church.[7]

The layout of the Dominican monastery was documented in 1786 by the *proto* Ignacije Macanović at the request of the Venetian authorities, as part of a broader policy aimed at restricting the activities of religious orders, implemented by the Venetian *Provveditori sopra i Monasteri*.[8] The present paper does not address the monastery complex in its entirety, but focuses exclusively on a section of the ground floor of its eastern wing. In Macanović's drawing, preserved in the State Archives of Venice,[9] an altar dedicated to Our Lady of the Seven Sorrows is depicted against the northern wall of the chapter hall (E). Access to this space was provided directly

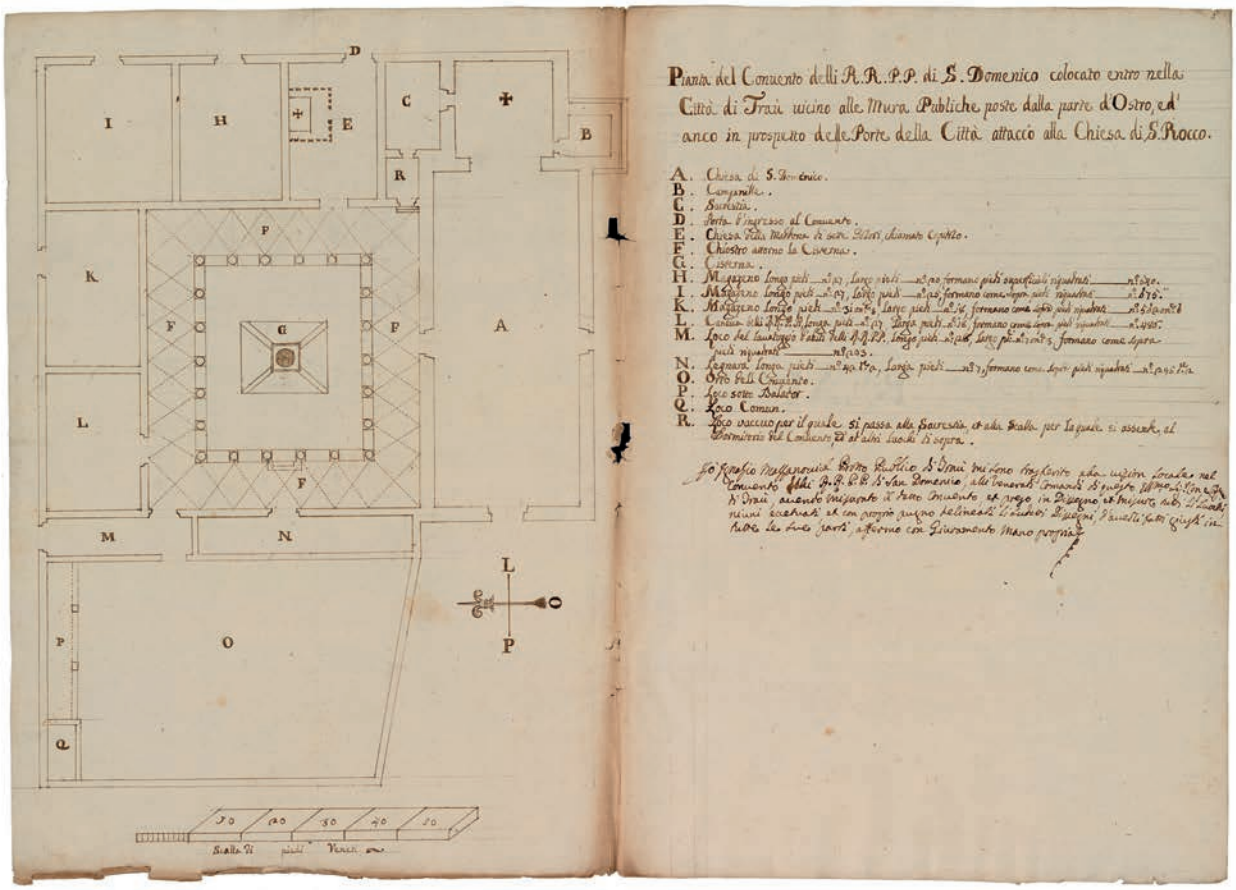
southern town wall was carried out by Dubravka Čerina, archaeologist and senior conservation adviser at the Conservation Department in Split. Cf. Čerina 2002, pp. 84–85.

[6] The works were conducted during the priorate of Fr. Veselko Begić OP, under the supervision of the author of this paper, a conservator at the Regional Institute for the Protection of Cultural Monuments in Split.

[7] Krasić 2008, p. 82.

[8] Fisković 1955, p. 260; Krasić 1997, p. 35.

[9] *Pianta del Convento delli R.R.P.P. di San Domenico colocato entro nella Città di Traù uicino alle Mura Publiche poste dalla parte d' Ostro, ed' anco in prospetto delle Porte della Città attaccò alla Chiesa di S. Rocco* ((IT-ASVe, Aggiunto sopra monasteri, Atti, b. 103, dis. 2, n. foto 1125).

Ignacije Macanović, Tlocrt prizemlja samostana sv. Dominika u Trogiru, 1786. (Državni arhiv u Veneciji, IT-ASVe. Agg.to Monasteri, no. 1125, b. 103, dis. 2)

Ignacije Macanović, Ground floor plan of the monastery of St Dominic in Trogir, 1786 (State Archives in Venice, IT-ASVe. Agg.to Monasteri, no. 1125, b. 103, dis. 2)

zidu kapitularne dvorane (E) nalazi se oltar Gospe od Sedam Žalosti. U nju se ulazilo direktno iz gradske ulice (D) kroz portal koji proto naziva „ulazna vrata samostana", dok su se na drugoj strani nalazila vrata prema klaustru. Ta linija hoda pretvara kapitularnu dvoranu u prolazni prostor, za razliku od kapitula u samostanu Sv. Križa na Čiovu, koji je sačuvao odlike sakralnog prostora. Možda je upravo u 18. stoljeću došlo do ovih preinaka te prostorija dobiva karakter dvorane za posjetitelje, a kasnije se dodatno pregrađuje i usitnjava.

Prilikom zaštitnih radova u manjem spremištu na sjeverozapadu starog kapitula sonda nije otkrila starije zidne strukture ni ostatke groba. Ispod recentnog poda pronađena je jedna gruda zahrđalog metala veličine šake u kojoj su se nazirali slijepljeni metalni listići. Sadržaj te kompaktne nakupine isprva je bio potpuno nejasan te je ustanovljen tek na kraju restauratorskog postupka.[10]

from the street (D) through a portal identified by the *proto* as the "entrance gate of the monastery," while a second doorway connected it to the cloister. This circulation route effectively transformed the chapter hall into a transitional space, unlike the chapter house of the Monastery of the Holy Cross on Čiovo, which retained the characteristics of a sacred space. It is possible that these alterations were introduced during the 18th century, when the room assumed the function of a hall for visitors. The space underwent further subdivision and fragmentation in later periods.

During the rescue excavations carried out within the small storage room situated in the north-western part of the former chapter house, the archaeological trench revealed neither earlier wall structures nor any remains of a grave. Beneath the modern floor surface, however, a fist-sized lump of heavily corroded metal was recovered, within which thin metal sheets could be discerned adhering to one another.

[10] Dalibor Martinović, tada restaurator-konzervator u

Analizom numizmatičkih nalaza ustanovljeno je da je riječ o sadržaju vrećice sa 115 srebrnih srednjovjekovnih novčića spremljenih nakon 1443. godine, kada je datirana emisija novca dužda F. Foscarija. U vrećici su bili pomiješani ugarski, splitski, akvilejski i mletački novci, a ti iskovani komadići srebrnog lima koristili su se kao sredstvo plaćanja na širokom prostoru od gornjeg Jadrana i Koruške, preko Ugarskog Kraljevstva, do Bosne i Dalmacije. Upitno je radi li se o skromnoj samostanskoj zalihi novčića za radove u klaustru, vrećici nekog redovnika koji je prolazio akvilejskim i ugarskim krajevima na putu prema Dalmaciji ili o popudbini nekog klerika za odlazak u drugi dominikanski samostan.

Samostani na jadranskoj obali pripadali su Ugarskoj dominikanskoj provinciji, a Dalmacija je od 1266. u sklopu te provincije bila poseban vikarijat. Godine 1378. Dalmacija postaje samostalna dominikanska provincija kojoj su pripadali svi samostani duž obale od Kvarnera do Drača te talijanski samostani u Cividaleu, Udinama i Kopru. Takva je podjela trajala do oko 1390. godine, kada su tri talijanska samostana prešla u Donjelombardsku provinciju.[11]

Novci pronađeni u trogirskom samostanu nastajali su u rasponu od gotovo jednog stoljeća: od vremena mletačkog dužda Bartolomea Gradeniga (1339. – 1342.) do Francesca Foscarija (1423. – 1457.) i njegovih emisija iz 40-ih godina 15. stoljeća. Ugarski kralj Ludovik I. Anžuvinac zastupljen je denarima iskovanima između 1358. i 1371., a istaknuti velikaš Hrvoje Vukčić Hrvatinić groševima i denarom koje je izdavao kao splitski herceg (1403. – 1413.). Najbrojniji dio „blaga“ čine novci akvilejskih patrijarha Antonija I. Gaetanija (1395. – 1402.), Antonija II. Panciere de Portogruaro (1402. – 1411.) i Lodovica II. di Tech (1412. – 1420.), koji su mahom kovani do 1420. godine, kada Venecija osvaja Friuli, a Akvilejski patrijarhat, izgubivši svjetovnu i političku vlast, premješta sjedište u Udine.[12] To je ujedno godina velike mletačke opsade Trogira i dramatičnih zbivanja na mnogo širem teritoriju.

Muzeju grada Šibenika, a poslije predavač restauracije i konzervacije na Odjelu za arheologiju Sveučilišta u Zadru, izveo je ovaj složen i osjetljiv zahvat.

11 Krasić 1997, str. 10–12.

12 Već u 13., a osobito u 14. stoljeću akvilejski patrijarsi stolovali su u Cividaleu i Udinama, a u Akvileju su dolazili samo radi važnih vjerskih funkcija.

The nature of this compact mass remained entirely unclear and was only identified after the completion of conservation treatment.[10]

An analysis of the numismatic finds established that the mass was in fact the content of a purse containing 115 medieval silver coins deposited after 1443, the date when the coins of Doge Francesco Foscari were issued. The purse contained a mixture of Hungarian, Split, Aquileian and Venetian coins, while the small struck pieces of silver sheet had been in use as a means of payment across a vast area extending from the Upper Adriatic and Carinthia through the Kingdom of Hungary to Bosnia and Dalmatia. It remains uncertain whether this was a modest reserve fund of the monastery for the works in the cloister, a pouch belonging to a monk travelling through the Aquileian and Hungarian regions on his way to Dalmatia, or a travel allowance of a cleric leaving for another Dominican monastery.

The monasteries situated along the eastern Adriatic coast belonged to the Hungarian Dominican Province, within which Dalmatia had been a separate vicariate since 1266. In 1378, Dalmatia became an independent Dominican province, which encompassed all monasteries along the coast from the Kvarner region to Durrës, as well as the Italian monasteries in Cividale, Udine and Koper. This administrative arrangement remained in force until approximately 1390, when the three Italian monasteries were incorporated into the Province of Lower Lombardy.[11]

The coins discovered in the monastery in Trogir span nearly a century, ranging from issues of the Venetian doge Bartolomeo Gradenigo (1339–1342) to those of Francesco Foscari (1423–1457), including his issues of the 1440s. King Louis I of Hungary is represented by denarii struck between 1358 and 1371, while the prominent magnate Hrvoje Vukčić Hrvatinić by grossi and a denar he issued as Duke of Split (1403–1413). The largest part of the 'treasure' are coins minted by the Patriarchs of Aquileia—Antonio I Gaetani (1395–1402), Antonio II Panciera de Portogruaro (1402–1411) and Ludovico II di Teck (1412–1420)—most of which were struck until 1420, when Venice conquered Friuli and the seat of the Patriarchate of Aquileia was transferred

10 This complex and delicate intervention was carried out by Dalibor Martinović, at the time a restorer-conservator at the Šibenik City Museum and later a lecturer in restoration and conservation at the Department of Archaeology of the University of Zadar.

11 Krasić 1997, pp. 10–12.

Ulomak gotičkog vijenca s pozlatom pronađen u klaustru kraj stare kapitularne dvorane
Fragment of a Gothic cornice with gilding found in the cloister near the old chapter house

Pored ekonomske vrijednosti u trgovini, novac je u srednjovjekovnom društvu imao i druge funkcije. Predstavljao je svojevrsnu sigurnosnu monetu i „kriptopropusnicu" (*signum*) za ulazak u utvrđeni grad ili tvrđavu te za prijelaz rijeka skelom ili mostom u doba stalnih sukoba i nesigurnosti.[13]

Novci su često prilagani kao zavjetni dar uz slike i kipove koji su bili predmet snažne vjerničke pobožnosti, posebno uz naturalistički oblikovana raspela koja prikazuju vrhunac Kristove muke i njegove pobjede nad smrću. U čudotvorno raspelo iz crkve Sv. Marije u Kotoru kroz veliku ranu na boku ubačena su tri bakrena folara grada Kotora iskovana u vrijeme Ludovika I. Anžuvinca (1371. – 1385.).[14]

Kako bi ispunili obveze prema hrvatsko-ugarskom kralju u opremanju vojske za križarski rat protiv Turaka, dalmatinski gradovi Split i Trogir koncem 14. stoljeća bili su prisiljeni dati u zalog najistaknutije dragocjenosti i moćnike iz katedralnih riznica.[15] U osvit 15. stoljeća ban Dalmacije i

[13] Za ulaz u Parmu i utvrde na komunalnom teritoriju bili su određeni novčići po kojima se pridošla osoba mogla raspoznati. Među brojnim primjercima s Apeninskog poluotoka nalazi se i novac ugarskog kralja Ludovika I. Anžuvinca te akvilejskih patrijarha Antonija I. Gaetanija (1395. – 1402.) i Giovannija di Moravia (1387. – 1394.). Brojni ugarski vojnici bili su po sjevernoj Italiji u vrijeme bitke za Chioggiu (1378. – 1381.) kao saveznici Genove i Firence protiv Venecije. Usp. Travaini, Bazzini 2015, str. 422–423, 430.

[14] Belamarić 1986–1987, str. 135, 144–145, 147.

[15] Belamarić 1999, str. 151–152. Trogirani su oko 1390. založili moćnik u obliku podlaktice sv. Ivana Trogirskog u Zadru. U bilješkama iz arhiva Ivana Lucića nalazi se podatak od 20. travnja 1401.: „Brachium S. Ioannis, quod est in Jadra, recupentur omni modo". Usp.

to Udine, thereby losing its temporal and political power.[12] Significantly, this was also the year of the major Venetian siege of Trogir and of dramatic events unfolding across a much wider region.

Beyond its economic value in trade, coins also had other purposes within the medieval society. They could serve as a form of safe-haven currency and as a token or *signum* granting access to fortified towns, castles, ferry crossings and bridges during a period characterized by constant conflict and insecurity.[13]

Coins were also frequently offered as votive gifts before images and sculptures that were objects of intense popular devotion, particularly naturalistically rendered crucifixes depicting the culmination of Christ's Passion and His triumph over death. Within the miraculous crucifix preserved in the Church of St. Mary in Kotor, three copper follari of the city of Kotor, struck during the reign of Louis I of Hungary (1371–1385), were inserted through the large wound in Christ's side.[14]

In order to fulfil their obligations to the Croatian-Hungarian king regarding the provision of troops for crusading campaigns against the Ottomans, the Dalmatian cities of Split and Trogir were compelled, at the end of the 14th century, to pledge some of the most valuable treasures and reliquaries from their cathedral treasuries.[15] At the beginning of the 15th century, Hrvoje Vukčić Hrvatinić, Ban

[12] Already in the 13th, and especially in the 14th century, the Aquileian patriarchs resided in Cividale and Udine, coming to Aquileia only for important religious functions.

[13] For entry into Parma and the fortresses of its communal territory, specific coins were designated by which a newcomer could be identified. Among the numerous specimens from the Apennine peninsula are coins of the Hungarian king Louis I of Hungary and of the Aquileian patriarchs Antonio I Gaetani (1395–1402) and Giovanni di Moravia (1387–1394). Many Hungarian soldiers were present across northern Italy at the time of the War of Chioggia (1378–1381), as allies of Genoa and Florence against Venice. Cf. Travaini, Bazzini 2015, pp. 422, 423, 430.

[14] Belamarić 1986–1987, pp. 135, 144–145, 147.

[15] Belamarić 1999, pp. 151–152. Around 1390, the people of Trogir pledged a reliquary in the form of the forearm of St. John of Trogir in Zadar. The notes from the archive of Ivan Lucić contain a record dated 20th April 1401: *Brachium S. Ioannis, quod est in Jadra, recupentur omni modo.* Cf. Rački 1881, p. 254. The people of Split likewise pledged several reliquaries in Dubrovnik, where they were kept for a long time.

Hrvatske i splitski herceg Hrvoje Vukčić Hrvatinić uzima zajam založivši vrijedne predmete iz splitske prvostolnice, ali ih 1403. godine vraća riznici. Među relikvijarima ističu se staro poprsje sv. Dujma, glava sv. Kuzme i sv. Damjana, glava sv. Ivana evanđelista i drugi obredni predmeti. Hrvojevi srebrnjaci, koje izdaje kao herceg Splita, izrađeni su od vrlo kvalitetnog srebra. Na aversu koristi dva tipa grba: štit s ljiljanima, križevima i kacigom iz koje izlazi ruka s mačem, što je obiteljski grb Hrvatinića povezan s emisijama novca za Ladislava Napuljskog (1403. – 1410.), dok za kralja Sigismunda (1410. – 1413.) upotrebljava grb s većim štitom unutar kojeg su lav s dvostrukim repom i ruka s mačem, odnosno njegov vojvodski grb.[16] U trogirskoj ostavi zastupljena su oba tipa Hrvojevih groševa kao i rani denar s obiteljskim grbom. Prema zapisniku gradskog vijeća od 5. studenog 1405. dopušten je optjecaj srebrnog novca splitskog hercega: „Moneta argentea ducis Spalati expendatur Tragurii“,[17] pa bi groš i denar s obiteljskim grbom vojvode Hrvoja pripadali prvim emisijama njegova novca koje se 1405. plasiraju u Trogiru.

U sukobima i borbi za prevlast opremanje i plaćanje vojske postaje teško ostvarivo pa se često pribjegava krivotvorenju novca. Takve su krivotvorine služile i za zbunjivanje i kompromitiranje neprijatelja, poput krivotvorenih denara splitskog hercega Hrvoja Vukčića Hrvatinića pronađenih u Splitu. U Zadru se od lipnja 1409. do svibnja 1410. kuju lažni Hrvojevi denari s neznatnim izmjenama u liku sv. Dujma i s različitim natpisom kojim se poticalo ujedinjenje Splita i Zadra pod mletačkom vlašću. Stoga vojvoda Hrvoje izdaje novu emisiju novca sa svojim herceškim grbom kako bi se razlikovao od mletačkih krivotvorina.[18]

„Kovači lažnog novca“ pojavljuju se i u Šibeniku nakon mletačke opsade 1412. godine. Posljednji akvilejski patrijarh Lodovico II. di Tech 1415. godine upozorava na brojne krivotvorine od srebra loše kvalitete izrađene na području grada Šibenika s grbom patrijarha Antonija I. Gaetanija (1395. – 1402.), jednog od njegovih prethodnika na čelu akvilejske Crkve.[19] Tom je okružnicom obznanjena

Rački 1881, str. 254. Isto tako, Splićani su založili više moćnika u Dubrovniku, gdje su dugo bili zadržani.

16 Sulejmanagić 2012, str. 69–70; Šeparović 2023, str. 502.

17 Rački 1881, str. 260; Sulejmanagić 2012, str. 83.

18 Sulejmanagić 2012, str. 70; Fabijanec 2018, str. 204.

19 Zanetti 1779, str. 256. Prenosimo cijeli dokument:

of Dalmatia and Croatia and Duke of Split, secured a loan by pledging valuable objects from the Cathedral of Split, yet he returned them to the treasury in 1403. Among the pledged reliquaries were the ancient bust of St. Domnius, the heads of Saints Cosmas and Damian, the head of St. John the Evangelist, and other liturgical objects. The silver coins issued by Hrvoje in his capacity as Duke of Split were struck from silver of exceptionally high quality. The obverse features two heraldic types: the first consists of a shield with fleurs-de-lis and crosses, surmounted by a helmet from which emerges an arm holding a sword; this was the dynastic coat of arms of the Hrvatinić family and is associated with coin issues struck for Ladislaus of Naples (1403–1410). The second, used during the reign of King Sigismund (1410–1413), features a larger shield displaying a double-tailed lion together with an arm holding a sword, constituting Hrvoje's ducal coat of arms.[16] Both types of Hrvoje's grossi, together with an early denar bearing the family coat of arms, were represented in the hoard of Trogir. According to the record of the municipal council dated 5th November 1405, the circulation of the silver coinage of the Duke of Split was formally authorized: *Moneta argentea ducis Spalati expendatur Tragurii.*[17] Consequently, the grosso and denar with Hrvoje's family coat of arms may be assigned to the earliest issues of his coinage introduced into circulation in Trogir in 1405.

Amid conflicts and struggles for supremacy, the financing and maintenance of military forces often became increasingly difficult, leading to the widespread production of counterfeit coinage. Such forgeries served not only economic purposes but also functioned as instruments for confusing and undermining political adversaries, such as the counterfeit denarii of Duke Hrvoje Vukčić Hrvatinić, for example, discovered in Split. Between June 1409 and May 1410, counterfeit versions of Hrvoje's denarii were minted in Zadar, with minor changes to the depiction of St. Domnius and different legends, with the purpose of promoting the unification of Split and Zadar under Venetian rule. In response, Duke Hrvoje introduced a new issue of coins bearing his ducal coat of arms in order to set it apart from the Venetian forgeries.[18]

16 Sulejmanagić 2012, pp. 69–70; Šeparović 2023, p. 502.

17 Rački 1881, p. 260; Sulejmanagić 2012, p. 83.

18 Sulejmanagić 2012, p. 70; Fabijanec 2018, p. 204.

pojava patvorenog Gaetanijeva novca na području Šibenika te je pučanstvo upozoreno na oprez zbog pojave lažnog novca prebojenog srebrom.

Pojedinačni nalaz autentičnog denara akvilejskog patrijarha Antonija I. Gaetanija (1395. – 1402.) pronađen je u grobu sjeverno od crkve sv. Joakima i Ane na Bribiru, uz jednu srebrnu filigransku naušnicu s trima granuliranim koljencima.[20]

Za Gaetanijeva nasljednika Antonija II. Panciere de Portogruaro (1402. – 1411.) krivotvore se akvilejski denari kao i kovanice mletačkih duždeva od druge polovine 14. do sredine 15. stoljeća.[21] Nazivaju se frizijskim lažnim denarima jer su vjerojatno izrađivani u kovnicama na teritoriju Njemačkog Carstva. U vrijeme patrijarha Antonija II. Panciere (1402. – 1411.) kovnica u Udinama proizvodila je iznimno veliku količinu novca za plaćanje vojske protiv Venecije, a njegovi su denari kovani i nakon ukinuća patrijarhata.

Jedna od najvećih ostava akvilejskog novca 15. stoljeća pronađena je u Vukovaru, s više od 500 primjeraka denara patrijarha Antonija II. Panciere i oko 400 denara njegova nasljednika Lodovica II. di Tech. Optjecaj njihova novca zabilježen je i na drugim slavonskim lokalitetima te na području Hrvatskog primorja, Like i Krbave.[22]

"Coin counterfeiters" also appear in Šibenik after the Venetian siege of 1412. In 1415, the last Patriarch of Aquileia, Ludovico II di Teck, warned of numerous forgeries struck in poor-quality silver within the territory of Šibenik and bearing the coat of arms of Patriarch Antonio I Gaetani (1395–1402), one of his predecessors at the head of the Aquileian Church.[19] With this circular, he informed the authorities and population about the appearance of counterfeit Gaetani coins in the territory of Šibenik, cautioning residents against fraudulent coins coated with a layer of silver.

A single find of an authentic denaro of Patriarch Antonio I Gaetani (1395–1402) was discovered in a grave located north of the Church of Sts. Joachim and Anne at Bribir, together with a silver filigree earring decorated with three granulated joints.[20]

During the tenure of Gaetani's successor, Patriarch Antonio II Panciera de Portogruaro (1402–1411), counterfeit Aquileian denarii and coins of the Venetian doges were produced from the second half of the 14th to the mid-15th century.[21] These are commonly referred to as Frisian fake denarii, as they were most likely produced in mints located

Pro parte Reverendissimi in Xpto q et Consilii totius Parlamenti Patrie F. I. Proclametur publice in Civitatibus Terris Castris Gastaldiis et locis singulis subditis Eccles. Aquilejens. quod reperitur in Patria F. I. in usum exposita Moneta falsa que non est de argento vel. minus habet de argento quam est et fuit depictum et consuetum que moneta ut premittitur falsa sculpta est sub signo tali est dicetur fabricata in territorio Civitatis Sebenici et alia moneta est que in magno numero reperitur falsa sub signo tali quod fuit Precessoris Nostri Immediati Pathe Aquileg. et sub signo tali quod fuit Presessoris Nostri D. Antonii Cajitani olim Pathe Aquileg. Ideo avisamus et monemus omnes fideles Aquilegiens. Ecclesie ut Cautelam in usu Monetarum adhibeant quod falsam monetam non accipiant sed eam potius reprobent et sue indempnitati provideantquoniam si hujusmodi falsas Monetas sub predictis signis viderimus in Patria frequentari et in usum servari omnes falsas monetas sub predictis signis faciemus totaliter exhauriri et c. Anno MCCCCXV. et c.

20 Ghica, Milošević, Džino 2015, str. 24–26.

21 Ilkić, Vukušić 2012, str. 201, 206; Fabijanec 2018, str. 191; Ilkić, Belošević 2019, str. 171. Velika ostava lažnog novca otkrivena je 1913. na položaju San Giorgio iznad Pule, među kojim su bili i denari patrijarha Antonija II. Panciere, a krivotvoreni primjerci pronađeni su u Podgrađu kod Omiša, Ljubaču kod Zadra i jedan denar u sklopu ostave u Pridrazi.

22 Mirnik 1984, str. 224–229; Mirnik 1993–1994, str. 87.

19 Zanetti 1779, p. 256. The document is reproduced here in full:
Pro parte Reverendissimi in Xpto q et Consilii totius Parlamenti Patrie F. I. Proclametur publice in Civitatibus Terris Castris Gastaldiis et locis singulis subditis Eccles. Aquilejens. quod reperitur in Patria F. I. in usum exposita Moneta falsa que non est de argento vel. minus habet de argento quam est et fuit depictum et consuetum que moneta ut premittitur falsa sculpta est sub signo tali est dicetur fabricata in territorio Civitatis Sebenici et alia moneta est que in magno numero reperitur falsa sub signo tali quod fuit Precessoris Nostri Immediati Pathe Aquileg. et sub signo tali quod fuit Presessoris Nostri D. Antonii Cajitani olim Pathe Aquileg. Ideo avisamus et monemus omnes fideles Aquilegiens. Ecclesie ut Cautelam in usu Monetarum adhibeant quod falsam monetam non accipiant sed eam potius reprobent et sue indempnitati provideantquoniam si hujusmodi falsas Monetas sub predictis signis viderimus in Patria frequentari et in usum servari omnes falsas monetas sub predictis signis faciemus totaliter exhauriri et c. Anno MCCCCXV. et c.

20 Ghica-Milošević-Džino 2015, pp. 24–26.

21 Ilkić–Vukušić 2012, pp. 201, 206; Fabijanec 2018, p. 191; Ilkić–Belošević 2019, p. 171. A large hoard of false coins was discovered in 1913 at the site San Giorgio above Pula, among them denarii of Patriarch Antonio II Panciera; counterfeit specimens have also been found in Podgrađe near Omiš, Ljubač near Zadar, and a single denar within the hoard in Pridraga.

Švapski vojvoda Lodovico II. di Tech izabran je za akvilejskog patrijarha (1412. – 1420.) uz potporu kralja Sigismunda te je tu funkciju zadržao sve do smrti u izgnanstvu 1439. godine. Nakon mletačkog osvajanja Akvileje, 1423. nastavljaju se sukobi oko Cividalea. Osim vlastite vojske, podršku patrijarhu pružaju brojni saveznici poput ugarskih trupa, goričkog kneza i padovanskih plemića iz obitelji da Carrara. Usprkos tomu gubi čitavu pokrajinu Friuli te koncem 1419. bježi na ugarski teritorij, odakle 1422. i 1431. bezuspješno organizira napade na Friuli.[23] Sukobi s Mletačkom Republikom traju od vremena dužda Michela Stena do Francesca Foscarija, kada je otpor patrijarha potpuno ugušen.

Prethodno navedene srebrne kovanice iz druge polovine 14. i prve polovine 15. stoljeća često su korištene kao grobni prilozi, osobito na kasnosrednjovjekovnim nekropolama Hrvatske i Bosne. Kao popudbina pokojnicima najčešće su prilagani novčići Ludovika I. Anžuvinca, mletačkih duždeva Bartolomea Gradeniga (1339. – 1342.), Andree Contarinija (1368. – 1382.), Michela Stena (1400. – 1413.) i Francesca Foscarija (1423. – 1457.) te akvilejskih patrijarha Antonija I. Gaetanija (1395. – 1402.), Antonija II. Panciere de Portogruaro (1402. – 1411.) i Lodovica II. di Tech (1412. – 1420.).[24]

Mletačka Republika 1443. godine putem komunalne uprave u Trogiru zahtijevala je da se prilikom promjene priora samostanâ sv. Dominika i sv. Frane predaju inventari samostanskih dobara te da njihovi prokuratori svake godine gradskom knezu i sudcima podnesu izvješće o prihodima i rashodima samostana.[25] Tako je država stekla potpuni uvid u sastav redovničkih zajednica i materijalne mogućnosti pojedinih samostana, kao i saznanja o svim oporučno stečenim dobrima. Nakon što su dalmatinske komune mirno priznale novu vlast ili je silom prihvatile nakon razarajuće opsade, dužd Francesco Foscari tijekom svoje duge vladavine reformirao je

[23] Mirnik 1993–1994, str. 87. Svakako je moguće da je patrijarh i nakon ukidanja patrijarhata nastavio s kovanjem novca u nekoj ugarskoj kovnici zbog velikih vojnih troškova.

[24] Gunjača 1955, str. 123, 126, 128, 130; Jelovina 1960, str. 255–266; Bešlagić, Basler 1964, str. 14–18, 22, 24, 26–28, 40–41, 43, 45, 48, 51–52, 91–92; Kovačić *et al.* 1983, str. 29–43; Milošević 1991, str. 14, 36; Petrinec 1996, str. 28, 37, 39, 108, 110, 128–129; Jakšić 1996, str. 152–156, 160; Ghica, Milošević, Džino 2015, str. 24–26; Šeparović 2020, str. 500, 502; Šeparović 2022, str. 333, 340–341.

[25] Andreis 1977, str. 180.

within the territories of the Holy Roman Empire. During the patriarchate of Antonio II Panciera (1402–1411), the mint in Udine produced exceptionally large quantities of coins to pay the army raised against Venice, and his denarii continued to be struck even after the patriarchate was abolished.

One of the largest hoards of Aquileian coinage from the 15th century was discovered in Vukovar and contained more than 500 denarii of Patriarch Antonio II Panciera together with approximately 400 denarii of his successor, Ludovico II di Teck. The circulation of their coinage has also been documented at other sites in Slavonia, as well as throughout the Croatian Littoral, Lika and Krbava.[22]

The Swabian duke Lodovico II di Teck was elected Patriarch of Aquileia (1412–1420) with the support of King Sigismund and retained the title until his death in exile in 1439. Following the Venetian conquest of Aquileia in 1420, hostilities continued over control of Cividale. In addition to his own forces, the patriarch received military assistance from numerous allies, including Hungarian troops, the Count of Gorizia, and members of the noble family da Carrara from Padua. Despite this support, he lost the entire region of Friuli and, by the end of 1419, fled to Hungarian territory, from where he unsuccessfully organized campaigns against Friuli in 1422 and 1431.[23] The conflict with the Venetian Republic continued through the reigns of the doges from Michele Steno to Francesco Foscari, by which time all resistance mounted by the patriarch had been definitively suppressed.

The aforementioned silver coins from the second half of the 14th and the first half of the 15th century were frequently used as grave goods, particularly within late medieval necropolises in Croatia and Bosnia. Most commonly they were placed with the dead as a *viaticum*, beginning with coins of Louis I of Hungary, of the Venetian doges Bartolomeo Gradenigo (1339–1342), Andrea Contarini (1368–1382), Michele Steno (1400–1413) and Francesco Foscari (1423–1457), and of the Aquileian patriarchs Antonio I Gaetani (1395–1402), Antonio II Panciera de Portogruaro (1402–1411) and Ludovico II di Teck (1412–1420).[24]

[22] Mirnik 1984, pp. 224–229; Mirnik 1993–1994, p. 87.

[23] Mirnik 1993–94, p. 87. It is certainly possible that, owing to the heavy costs of his army, the patriarch continued to mint coins at some Hungarian mint even after the abolition of the patriarchate.

[24] Gunjača 1955, pp. 123, 126, 128, 130; Jelovina 1960, pp. 255–266; Bešlagić–Basler 1964, pp. 14, 15–18,

državnu upravu i vojsku u Dalmaciji, uveo sustav poreza i carina te 1433. sklopio mir s kraljem Sigismundom, proširivši mletačke trgovačke postaje na Bosnu i Ugarsku.[26]

Sredinom 30-ih godina 15. stoljeća u Trogir se nakon mletačkog sužanjstva počinju vraćati prvi prognanici, oponenti mletačke vlasti i kraljeve pristalice. Njihove kuće i posjede Republika je većim dijelom oduzela te im je umanjila ugled i materijalnu snagu, a uslijedili su obračuni i progoni i u crkvenim redovima. Odmah po zauzeću Trogira donesena je odluka da trogirski biskupi mogu biti samo pripadnici mletačkih rodova te je izabran dominikanac Toma Tomasini (1424. – 1435.).[27] Bio je blagonaklon prema Redu propovjednika kojem je pripadao te je 1432. godine kod pape i dužda Foscarija podržao domaćeg sina fra Nikolu Milinovića u nastojanju da na otoku Čiovu utemelji novi samostan reformiranih dominikanaca posvećen Sv. Križu. Mletačka vlast bila je sumnjičava prema crkvenim redovima u pokrajini pa je Francesco Foscari 1447. godine donio odluku o protjerivanju redovnika iz Ugarske, Hrvatske i Bosne iz dalmatinskih samostana kako bi spriječio jačanje rojalističkih ideja i povezivanje s braćom redovnicima izvan Dalmacije.[28] Samostani Dalmatinske i Ugarske dominikanske provincije, kao i dominikanske misije u Bosni, nanizani su uz mrežu srednjovjekovnih trgovačkih i vojnih putova u zaleđu mletačke Dalmacije. Ti su putovi bili jedine spone u turbulentnim vremenima prve polovine 15. stoljeća, no padom Bosne pod osmanlijsku vlast 1464. godine uskoro postaju vrlo opasni i ograničeni. Sadržaj vrećice pronađene u trogirskom dominikanskom samostanu svjedoči o različitim monetarnim sustavima druge polovine 14. i prve polovine 15. stoljeća kao i o dužini optjecaja najranijih novčića. Društvene prilike i mjesto nalaza u samostanskom kapitulu upućuju na moguću skromnu uštedevinu jednog od anonimne braće propovjednika koji su zbog svojeg podrijetla morali napustiti Trogir.

In 1443, the Venetian Republic, through the municipal authorities of Trogir, required that, upon the change of priors in the monasteries of St. Dominic and St. Francis, inventories of monastic property be submitted. Furthermore, each year they were obliged to present to the city count and judges, through the procurator, the report on income and expenditure of the monasteries.[25] In this way, the state gained full insight into the composition of the monastic communities and the financial capabilities of individual monasteries, as well as information on all assets acquired through wills and bequests. After the Dalmatian communes either peacefully acknowledged Venetian rule or were compelled to accept it following devastating sieges, Doge Francesco Foscari, during his long tenure, reformed the civil administration and the army in Dalmatia, introduced a structured system of taxation and customs duties, and concluded peace with King Sigismund in 1433, thereby expanding Venetian trading posts into Bosnia and Hungary.[26]

From the mid-1430s, the first exiles, i.e. opponents of Venetian rule and supporters of the king, began returning to Trogir after their Venetian captivity. Their houses and estates had largely been confiscated by the Republic, resulting in a marked decline of their social standing and economic power. These processes were accompanied by reprisals and persecutions within ecclesiastical orders as well. Shortly after the Venetian occupation of Trogir, a decree was issued stipulating that bishops of Trogir could only be appointed from Venetian families, resulting in the appointment of the Dominican Tommaso Tomasini (1424–1435).[27] He was favourably disposed toward the Order of Preachers, to which he belonged, and in 1432 he supported, both before the pope and before Doge Foscari, the local friar Nikola Milinović in his efforts to estab-

[26] Delonga 2006, str. 320–325. Iste godine Sigismund je u Rimu okrunjen za cara Svetog Rimskog Carstva, što je dodatno osnažilo njegovu moć.

[27] Farlati 2010, str. 322–329. Gotovo u isto vrijeme za hvarskog biskupa postavljen je također dominikanac istog imena Toma Tomasini, koji je izabran za apostolskog legata za Bosnu.

[28] Pederin 1990, str. 33–34. Kasnije je ista odluka proširena i na redovnike iz Dubrovnika, koji je ranije priznavao vrhovnu vlast Hrvatsko-Ugarskog Kraljevstva, pa je prema njima vladalo nepovjerenje.

22, 24, 26–28, 40, 41, 43, 45, 48, 51, 52, 91–92; Kovačić, Mikić, Nikšić, Jakšić 1983, pp. 29–43; Milošević 1991, pp. 14, 36; Petrinec 1996, pp. 28, 37, 39, 108, 110, 128, 129; Jakšić 1996, pp. 152–156, 160; Ghica-Milošević-Džino 2015, pp. 24–26; Šeparović 2020, pp. 500, 502; Šeparović 2022, pp. 333, 340, 341.

[25] Andreis 1977, p. 180.

[26] Delonga 2006, pp. 320–325. In the same year, Sigismund was crowned Holy Roman Emperor in Rome, which further consolidated his power.

[27] Farlati 2010, pp. 322–329. At almost the same time a Dominican of the same name, Tommaso Tomasini, was appointed bishop of Hvar and was chosen as apostolic legate for Bosnia.

Posvećeno uspomeni na kolegicu Vedranu Delonga, koja je svoj bogat znanstveni doprinos trajno ugradila u nacionalnu arheologiju i povijest. Od najranijih istraživanja darivala me dragocjenim savjetima o važnosti svakog podatka i načinima njihove provjere.

lish a new monastery of reformed Dominicans on the island of Čiovo, dedicated to the Holy Cross. Venetian authorities, however, remained suspicious of religious orders within the province, and in 1447 Francesco Foscari issued a decree ordering the expulsion of friars originating from Hungary, Croatia and Bosnia from Dalmatian monasteries, in order to prevent the strengthening of royalist ideas and their connections with confraters outside Dalmatia.[28] The topographical distribution of monasteries across the Dalmatian and Hungarian Dominican provinces, as well as Dominican missions in Bosnia, followed the network of medieval trade and military routes in the hinterland of Venetian Dalmatia. These were the only links in the turbulent period of the first half of the 15th century, but soon, with the fall of Bosnia under Ottoman rule in 1464, they became highly dangerous and increasingly restricted. The content of the pouch discovered in the Dominican monastery in Trogir testifies to the existence of various monetary systems in the second half of the 14th and the first half of the 15th century, as well as to the long circulation period of the earliest coins. The social circumstances and the site of discovery within the monastic chapter house suggest that the hoard may represent a modest savings belonging to an anonymous member of the preaching friars, who, due to their origins, had to leave Trogir.

Dedicated to the memory of my colleague Vedrana Delonga, who permanently embedded her rich scholarly contribution into national archaeology and history. From the earliest stages of my research work, she generously offered me valuable advice on the importance of every piece of information and on methods for its verification.

[28] Pederin 1990, pp. 33, 34. The same measure was later extended to friars from Dubrovnik, which had earlier acknowledged the suzerainty of the Croatian-Hungarian kingdom and were therefore regarded with mistrust.

KATALOG NOVCA[29]

UGARSKA (6)
Ludovik I. Anžuvinac (1342. – 1382.)

1. Denar (1358. – 1371.)
Av: (+LO)DOVICI • VNG(ARIE) između dviju bisernih kružnica. Grb, stari ugarski i Anjou, okružen trima ljiljanima.
Rv: S • LADIS LA(VSR). Sv. Ladislav s krunom i svetokrugom, stoji frontalno. U desnoj ruci drži bojnu sjekiru, a u lijevoj, na prsima, vladarsku kuglu s križem. U polju sigla 1/B.
AR. Obrezan. Pol. kal. 5 h. Promjer: 13,2 mm. T.: 0,35 g.
Lit.: Réthy 1907, str. 15, br. 94 A; Réthy, Probszt 1958, str. 101, T. XXVI, br. 94 A.

2. Denar
Av: (+) L(ODO)VICI • VNGAR(IE), kao gore.
Rv: LADIS (LAVSR), sigla CA vertikalno.
AR. Obrezan. Pol. kal. 3 h. Promjer: 14,5 mm. T.: 0,36 g.
Lit.: Réthy 1907, str. 15, br. 94.

[29] Zahvaljujem kolegama Miroslavu Katiću i Maji Petrinec na pomoći u radu na ovom prilogu i fotografu Tonku Bartuloviću na fotografijama novca.

CATALOGUE OF COINS[29]

HUNGARY
Louis I of Hungary (1342–1382) (6)

1. Denar (1358–1371)
Obv: (+LO)DOVICI • VNG(ARIE) between two beaded circular borders. Coat of arms, combining the old Hungarian and Anjou arms, enclosed by three lilies.
Rev: S • LADIS LA(VSR). St. Ladislaus, crowned and haloed, standing facing forward. In his right hand he holds a battle axe, in his left a globus cruciger; on his chest a cross. In the field sigla 1/B.
AR. Clipped. Die axis 5 h. Diameter 13.2 mm. Wt: 0.35 g.
Lit: Réthy 1907, p. 15, no. 94 A; L. Réthy-G. Probszt 1958, p. 101, Pl. XXVI, no. 94 A.

2. Denar
Obv: (+) L(ODO)VICI • VNGAR(IE), as above.
Rev: LADIS (LAVSR), sigla CA, vertical.
AR. Clipped. Die axis 3 h. Diameter 14.5 mm. Wt: 0.36 g.
Lit: Réthy 1907, p. 15, no. 94.

[29] I would like to thank my colleagues Miroslav Katić and Maja Petrinec for their help with this paper, and photographer Tonko Bartulović for the photographs of the coins.

3. Denar
Av: + LODOVICI • R • VNGARIE, kao gore.
Rv: S • LADIS LAVSR, sigla nečitljiva.
AR. Pol. kal. 5 h. Promjer: 14,2 mm. T.: 0,38 g.
Lit.: Réthy 1907, str. 15, br. 94.

3. Denar
Obv: + LODOVICI • R • VNGARIE, as above.
Rev: S • LADIS LAVSR, sigla illegible.
AR. Die axis 5 h. Diameter 14.2 mm. Wt: 0.38 g.
Lit: Réthy 1907, p. 15, no. 94.

4. Denar
Av: +LODOVI(CI • R •) VNGARIE, kao gore.
Rv: S(LADIS) LAVSR, sigla nečitljiva, kao gore.
AR. Pol. kal. 3 h. Promjer: 14,8 mm. T.: 0,37 g.
Lit.: Réthy 1907, str. 15, br. 94.

4. Denar
Obv: +LODOVI(CI • R •) VNGARIE, as above.
Rev: S(LADIS) LAVSR, sigla illegible, as above.
AR. Die axis 3 h. Diameter 14.8 mm. Wt: 0.37 g.
Lit: Réthy 1907, p. 15, no. 94.

5. Denar
Av: (+LOD)OVICI • R • VNGAR(IE), kao gore.
Rv: (SLADIS) LAVSR, sigla nečitljiva, kao gore.
AR. Pol. kal. 7 h. Promjer: 13,9 mm. T.: 0,27 g.
Lit.: Réthy 1907, str. 15, br. 94.

5. Denar
Obv: (+LOD)OVICI • R •VNGAR(IE), as above.
Rev: (SLADIS) LAVSR, sigla illegible, as above.
AR. Die axis 7 h. Diameter 13.9 mm. Wt: 0.27 g.
Lit: Réthy 1907, p. 15, no. 94.

6. Denar
Av: (+)LODOVICI • R • VNGAR(IE), kao gore.
Rv: S(LADI)S L(AVSR), sigla IO vertikalno, kao gore.
AR. Pol. kal. 1 h. Promjer: 15 mm. T.: 0,38 g.
Lit.: Réthy 1907, str. 15, br. 94.

SPLIT (3)
Hrvoje Vukčić Hrvatinić, knez Splita (1403. – 1413.)

7. Groš
Av: Hrvojev obiteljski grb nagnut ulijevo: štit koso podijeljen na tri polja, tri ljiljana u sredini i križići u kutovima štita; nad njim kaciga s perjanicom i uzdignuta desnica s mačem. Desno tri ljiljana, lijevo dva križa. Uz bisernu kružnicu natpis: + • M • CHERVOII • (DVCIS • S)
Rv: Sv. Dujam s mitrom i svetokrugom, stoji raširenih ruku; u ljevici drži pastoral, desnicom blagoslivlja. • S DOIMVS • SPALE(TI) • M •
AR. Obrezan. Pol. kal. 6 h. Promjer: 21 mm. T.: 1,31 g.
Lit.: Rengjeo 1934, str. 10, sl. 6 (1. tip); Rengjeo 1959, str. 48, br. 535, T. XI (II. varijanta).

6. Denar
Obv: (+)LODOVICI • R •VNGAR(IE), as above.
Rev: S(LADI)S L(AVSR), sigla IO, vertical, as above.
AR. Die axis 1 h. Diameter 15 mm. Wt: 0.38 g.
Lit: Réthy 1907, p. 15, no. 94.

SPLIT (3)
Hrvoje Vukčić Hrvatinić, Duke of Split (1403–1413)

7. Grosso
Obv: Hrvoje's family coat of arms inclined to the left: a shield divided diagonally into three fields, with three lilies in the central field and small crosses in the corners. Above the shield a helmet with crest and an uplifted right arm holding a sword. To the right three lilies, to the left two crosses. Beaded border with inscription: + • M • CHERVOII • (DVCIS • S)
Rev: St. Domnius with mitre and halo, standing with arms open; holding a crozier in his left hand while blessing with his right hand. • S DOIMVS • SPALE(TI) • M •.
AR. Clipped. Die axis 6 h. Diameter 21 mm. Wt: 1.31 g.
Lit: I. Rengjeo (1934), p. 10, fig. 6 (type 1); I. Rengjeo (1959), p. 48, no. 535, Pl. XI (variant II).

8. Groš

Av: Hrvojev vojvodski grb: u štitu uspravljen lav s dvostrukim repom, ispred njega desnica s mačem. Uz bisernu kružnicu natpis: • MONETA • CHERVOII • DVCIS • SPALETI

Rv: Sv. Dujam s biskupskom mitrom i svetokrugom, stoji raširenih ruku; u ljevici drži pastoral, desnicom blagoslivlja. Ispod sigla R.

SANTVS • DOIMVS • SPALETI

AR. Obrezan. Pol. kal. 7 h. Promjer: 22 mm. T.: 1,57 g.

Lit.: Rengjeo 1934, str. 10, sl. 7 (2. tip); Rengjeo 1959, str. 51, br. 597, T. XII (V. varijanta).

8. Grosso

Obv: Hrvoje's ducal coat of arms: in the shield a standing double-tailed lion with a raised arm holding a sword in front of it. Beaded circular border with inscription:

• MONETA • CHERVOII • DVCIS • SPALETI.

Rev.: St. Domnius with bishop's mitre and halo, standing with arms open; holding a crozier in his left hand while blessing with his right hand; below sigla R.

AR. Clipped. Die axis 7 h. Diameter 22 mm. Wt: 1.57 g.

Lit: Rengjeo (1934), p. 10, fig. 7 (type 2); Rengjeo (1959), p. 51, no. 597, Pl. XII (variant V).

9. Denar

Av: + • M • C HERVOII • D(VCIS) • SPAL, kao br. 7.

Rv: S DOIM(VS) • SPALETI •, kao br. 7.

AR. Obrezan. Pol. kal. 11 h. Promjer: 19 mm. T.: 0,64 g.

Lit.: Rengjeo 1934, str. 10, sl. 8; Rengjeo 1959, str. 52, br. 608, T. XII (II. varijanta denara sa štitom širim u gornjem dijelu).

9. Denar

Obv: + • M • C HERVOII • D(VCIS) • SPAL, as no. 1.

Rev: S DOIM(VS) • SPALETI •, as no. 1.

AR. Clipped. Die axis 11 h. Diameter 19 mm. Wt: 0.64 g.

Lit: Rengjeo (1934), p. 10, fig. 8; Rengjeo (1959), p. 52, no. 608, Pl. XII (variant II of the denar with the wider shield above).

VENECIJA (16)

Bartolomeo Gradenigo (1339. – 1342.)

10. Soldin

Av: + BAGRADO(NICO • DVX •). Dužd s kapom kleči nalijevo i drži stijeg.

Rv: + • S. MARCVS (VE)NETI • Propeti lav s nimbom prednjim šapama drži stijeg.

AR. Obrezan. Pol. kal. 2 h. Promjer: 12,5 mm. T.: 0,45 g.

Lit.: Papadopoli 1893, str. 168, br. 3, T. X, 5; CNI VII, str. 69, br. 18, T. III, 12.

Michele Sten (1400. – 1413.)

11. Soldin novog tipa

Av: (+ MIChAEL) STEN' DVX. Dužd stoji u profilu nadesno i drži stijeg; u polju iza dužda znak Z sa šesterokrakom zvijezdom iznad.

Rv: + • S • MAR(CVS • VENE)TI. Krilati lav s bisernim nimbom drži knjigu evanđelja.

AR. Obrezan. Pol. kal. 1 h. Promjer: 13,5 mm. T.: 0,24 g.

Lit.: Papadopoli I, str. 238, br. 3, T. XIII, 14; CNI VII, str. 113–115, T. IV, 16.

VENICE (16)

Bartolomeo Gradenigo (1339–1342)

10. Soldino

Obv: + BAGRADO (NICO • DVX •). The doge, wearing a cap, kneeling to the left, holding the banner.

Rev: + • S. MARCVS (VE)NETI •. A standing lion with nimbus, holding a banner in its forepaws.

AR. Clipped. Die axis 2 h. Diameter 125 mm. Wt: 0.45 g.

Lit: Papadopoli 1893, p. 168, 3, Pl. X, 5; CNI VII, p. 69, 18, Pl. III, 12.

Michele Steno (1400–1413)

11. Soldino of the new type

Obv: (+ MIChAEL) STEN' DVX. The doge standing in profile to the right, holding the banner; in the field behind the doge the mark Z with a six-pointed star above.

Rev: + • S • MAR(CVS • VENE)TI. A winged lion with a beaded nimbus holding the Book of the Gospels.

AR. Clipped. Die axis 1 h. Diameter 13.5 mm. Wt: 0.24 g.

Lit: Papadopoli I, p. 238, 3, Pl. XIII, 14; CNI VII, pp. 113–115, Pl. IV, 16.

Tomaso Mocenigo (1414. – 1423.)
12. Soldin
Av: (+ TOM MO)CE (NIGO DVX). Dužd stoji u profilu nadesno i drži stijeg; iza dužda sigla F sa šesterokrakom zvijezdom iznad (Faustino Morosini u službi kovničara od 27. III. 1416.).
Rv: (+ • S • M)ARCV(S) • VENETI. Krilati lav s bisernim nimbom drži knjigu evanđelja.
AR. Obrezan. Pol. kal. 9 h. Promjer: 14 mm. T.: 0,31 g.
Lit.: Papadopoli I, str. 252, br. 4, T. XIV, br. 8; CNI VII, str. 118, br. 2.

Tommaso Mocenigo (1414–1423)
12. Soldino
Obv: (+ TOM MO)CE (NIGO DVX). The doge standing in profile to the right, holding the banner; behind the doge the sigla F with a six-pointed star above (Faustino Morosini, master of the mint from 27th March 1416).
Rev: (+ • S • M)ARCV(S) • VENETI. A winged lion with a beaded nimbus holding the Book of the Gospels.
AR. Clipped. Die axis 9 h. Diameter 14 mm. Wt: 031 g.
Lit: Papadopoli I, p. 252, 4, Pl. XIV, no. 8; CNI VII, p. 118, no. 2.

13. Soldin
Av: Natpis nečitljiv.
Rv: (+ • S • MARC)VS • V(ENETI). Kao gore.
AR. Obrezan. Pol. kal. 1 h. Promjer: 16,5 mm. T.: 0,29 g.
Lit.: Papadopoli I, str. 252, br. 4, T. XIV, br. 8; CNI VII, str. 118, br. 1.

13. Soldino
Obv: Legend illegible. As above, sigla D with a six-pointed star above (Daniel Canal, master of the mint from 27th March 1416).
Rev: (+ • S • MARC)VS • V(ENETI), as above.
AR. Clipped. Die axis 1 h. Diameter 16.5 mm. Wt: 0.29 g.
Lit: Papadopoli I, p. 252, 4, Pl. XIV, no. 8; CNI VII, p. 118, no. 1.

14. Soldin
Av: (+T)OM MOCE (NIGO DVX). Sigla D sa šesterokrakom zvijezdom iznad (Daniel Canal u službi kovničara od 27. III. 1416.).
Rv: Natpis nečitljiv. Kao gore.
AR. Obrezan. Pol. kal. 7 h. Promjer: 14 mm. T.: 0,24 g.
Lit.: Papadopoli I, str. 252, br. 4, T. XIV, br. 8; CNI VII, str. 118, br. 1.

14. Soldino
Obv: (+T)OM MOCE (NIGO DVX). As above, sigla D with a six-pointed star above (Daniel Canal, master of the mint from 27th March 1416).
Rev: Legend illegible, as above.
AR. Clipped. Die axis 7 h. Diameter 14 mm. Wt: 0.24 g.
Lit: Papadopoli I, p. 252, 4, Pl. XIV, no. 8; CNI VII, p. 118, no. 1.

15. Soldin
Av: (+T)OM MOCE NIGO DVX. Kao gore; iza dužda sigla nepoznatog kovničara (S) sa šesterokrakom zvijezdom iznad.
Rv: (+ • S) • MARCVS • VE(NE)TI. Kao gore.
AR. Obrezan. Pol. kal. 3 h. Promjer: 14 mm. T.: 0,29 g.
Lit.: Papadopoli I, str. 252, br. 4, T. XIV, br. 8; CNI VII, str. 120, br. 14.

15. Soldino
Obv: (+T)OM MOCE NIGO DVX. As above, behind the doge the sigla of an unknown mint-master (S) with a six-pointed star above.
Rev: (+ • S) • MARCVS • VE(NE)TI, as above.
AR. Clipped. Die axis 3 h. Diameter 14 mm. Wt: 0.29 g.
Lit: Papadopoli I, p. 252, 4, Pl. XIV, no. 8; CNI VII, p. 120, no. 14.

Francesco Foscari, dužd (1423. – 1457.)
16. Široki groš / grossone
Av: FRANC(IS)CVS FOS(CA)RI DVX između dviju bisernih kružnica. Dužd stoji u profilu nalijevo i drži stijeg (9. VII. 1429.).
Rv: + • SANCTV(S MA)RCVS (VENET)I između dviju bisernih kružnica. Sv. Marko sa svetokrugom, prikazan do pojasa, drži evanđelje u lijevoj ruci, desnicom blagoslivlja.
AR. Obrezan. Pol. kal. 11 h. Promjer: 25 mm. T.: 2,59 g.
Lit.: Papadopoli I, str. 269, br. 3, T. XV, br. 2; CNI VII, str. 133, br. 75, T. IV, br. 29.

Francesco Foscari, doge (1423–1457)
16. Broad grosso / grossone
Obv: FRANC(IS)CVS FOS(CA)RI DVX, between two beaded circular borders. The doge standing in profile to the left, holding the banner (9th July 1429).
Rev: + • SANCTV(S MA)RCVS (VENET)I, between two beaded circular borders. St. Mark with halo, shown to the waist, holding the Gospels in his left hand and blessing with his right.
AR. Clipped. Die axis 11 h. Diameter 25 mm. Wt: 2.59 g.
Lit: Papadopoli I, p. 269, 3, Pl. XV, no. 2; CNI VII, p. 133, 75, Pl. IV, 29.

17. Široki groš / grossone
Av: (FRANCIS)CVS FOSCARI DVX. Kao gore.
Rv: + • SANCTVS • MARC(VS VE)NETI •.
AR. Obrezan. Pol. kal. 8 h. Promjer: 24 mm. T.: 2,38 g.
Lit.: Kao gore.

17. Broad grosso / grossone
Obv: (FRANCIS)CVS FOSCARI DVX, as above.
Rev: + • SANCTVS • MARC(VS VE)NETI •
AR. Clipped. Die axis 8 h. Diameter 24 mm. Wt: 2.38 g.
Lit: As above.

18. Široki groš / grossone
Av: FRANCIS(CVS FOSCARI) DVX. Kao gore.
Rv: Natpis nečitljiv.
AR. Obrezan. Pol. kal. 5 h. Promjer: 24 mm. T.: 2,18 g.
Lit.: Kao gore.

18. Broad grosso / grossone
Obv: FRANCIS(CVS FOSCARI) DVX, as above.
Rev: Legend illegible
AR. Clipped. Die axis 5 h. Diameter 24 mm. Wt: 2.18 g.
Lit: As above.

19. Široki groš / grossone
Av: (FRANCISCVS) FOSCARI D(VX). Kao gore.
Rv: (+ • SANCTVS) MARCVS • VE(NETI).
AR. Obrezan. Pol. kal. 12 h. Promjer: 22 mm. T.: 1,93 g.
Lit.: Kao gore.

19. Broad grosso / grossone
Obv: (FRANCISCVS) FOSCARI D(VX), as above.
Rev: (+ • SANCTVS) MARCVS • VE(NETI)
AR. Clipped. Die axis 12 h. Diameter 22 mm. Wt: 1.93 g.
Lit: As above.

20. Polugroš od 2 solda
Av: FRA • (FOSC) ARI•DVX. Natpis u polju uz bisernu kružnicu. Dužd stoji u profilu nalijevo i drži stijeg.
Rv: (• S •) MARC' (VENE)TI. Sv. Marko sa svetokrugom, prikazan do pojasa, drži evanđelje u lijevoj ruci, desnicom blagoslivlja.
AR. Obrezan. Pol. kal. 7 h. Promjer: 18 mm. T.: 0,59 g.
Lit.: Papadopoli I, str. 270, br. 7, T. XV, br. 5; CNI VII, str. 134, br. 84, T. V, br. 2.

20. Half-grosso of 2 soldi
Obv: FRA • (FOSC) ARI•DVX. Legend in the field along the beaded circular border. The doge standing in profile to the left, holding the banner.
Rev: (• S •) MARC' (VENE)TI. St. Mark with halo, shown to the waist, holding the Gospels in his left hand and blessing with his right.
AR. Clipped. Die axis 7 h. Diameter 18 mm. Wt: 0.59 g.
Lit: Papadopoli I, p. 270, 7, Pl. XV, no. 5; CNI VII, p. 134, no. 84, Pl. V, no. 2.

21. Groš / grossetto
Av: FRAFOSC(ARI) • S • MVENETI DVX. Sv. Marko stoji desno i pruža stijeg duždu lijevo. Vertikalno uz hastu natpis DVX. U polju lijevo i desno inicijali kovničara AP (Alessandro Pasqualigo u službi kovničara od 25. XI. 1443.).

21. Grosso / grossatto
Obv: FRAFOSC(ARI) • S • MVENETI DVX. St Mark standing at the right, extending the banner to the doge at the left. Vertically along the cross arm, the legend DVX. In the field to left and right, the mint-master's initials AP (Alessandro Pasqualigo, master of the mint from 25th November 1443).

Rv: + TIBI LAVS 7 (GLORIA). Spasitelj sjedi frontalno na prijestolju.
AR. Obrezan. Pol. kal. 5 h. Promjer: 20 mm. T.: 1,23 g.
Lit.: Papadopoli I, str. 270, br. 5, T. XV, br. 4; CNI VII, str. 125, br. 16.

Rev: + TIBI LAVS 7 (GLORIA). The Saviour seated, facing, upon a throne.
AR. Clipped. Die axis 5 h. Diameter 20 mm. Wt: 1.23 g.
Lit: Papadopoli I, p. 270, 5, PL. XV, no. 4; CNI VII, p. 125, no. 16.

22. Groš / grossetto
Av: FRA FOSCARI • (S • MVE)NETI DVX. Kao gore. Sigla AP.
Rv: + TIBI LAVS 7 GLORIA. Kao gore.
AR. Obrezan. Pol. kal. 11 h. Promjer: 19 mm. T.: 1,23 g.
Lit.: Kao gore.

22. Grosso / grossatto
Obv: FRA FOSCARI • (S • MVE)NETI DVX. As above, sigla AP.
Rev: + TIBI LAVS 7 GLORIA, as above.
AR. Clipped. Die axis 11 h. Diameter 19 mm. Wt: 1.23 g.
Lit: As above.

23. Groš / grossetto
Av: (FRAFOSCARI) • S • MVENETI DVX. Kao gore. Sigla AP.
Rv: + TIBI LAVS (7 GLORIA). Kao gore.
AR. Obrezan. Pol. kal. 6 h. Promjer: 20 mm. T.: 1,21 g.
Lit.: Kao gore.

23. Grosso / grossetto
Obv: (FRAFOSCARI) • S • MVENETI DVX. As above, sigla AP.
Rev: + TIBI LAVS (7 GLORIA), as above.
AR. Clipped. Die axis 6 h. Diameter 20 mm. Wt: 1.21 g.
Lit: As above.

24. Groš / grossetto

Av: FRAFOSCARI • S • MVENETI DVX. Kao gore. Sigla teško čitljiva (AP?).

Rv: + TIBI (LAVS) 7 GLORIA. Kao gore.

AR. Obrezan. Pol. kal. 8 h. Promjer: 19 mm. T.: 1,26 g.

Lit.: Papadopoli I, str. 270, br. 5; CNI VII, str. 125, br. 10, T. XV, br. 4.

24. Grosso / grossetto

Obv: FRAFOSCARI • S • MVENETI DVX. As above, sigla difficult to read (AP?).

Rev: + TIBI (LAVS) 7 GLORIA, as above.

AR. Clipped. Die axis 2 h. Diameter 19 mm. Wt: 1.26 g.

Lit: Papadopoli I, p. 270, 5; CNI VII, p. 125, no. 10, Pl. XV, no. 4.

25. Soldin

Av: FRA • FOS(C)A RI • DVX. Dužd kleči nalijevo, u rukama drži stijeg. U polju sigla KQ vertikalno (Carlo Querini u službi kovničara od 27. XII. 1443.).

Rv: + • S • MARCVS • VEN(E)TI. Krilati lav sa svetokrugom i evanđeljem.

AR. Obrezan. Pol. kal. 10 h. Promjer: 15 mm. T.: 0,34 g.

Lit.: Papadopoli I, str. 270–271, br. 8, T. XV, br. 6; CNI VII, str. 126, br. 19.

25. Soldino

Obv: FRA • FOS(C)A RI • DVX. The doge kneeling to the left, holding the banner in both hands. In the field, sigla KQ, vertical (Carlo Querini, master of the mint from 27th December 1443).

Rev: + • S • MARCVS • VEN(E)TI. A winged lion with halo and the Gospels.

AR. Clipped. Die axis 10 h. Diameter 15 mm. Wt: 0.34 g.

Lit: Papadopoli I, pp. 270–271, no. 8, Pl. XV, no. 6; CNI VII, p. 126, no. 19.

AKVILEJA (90)

Antonio I. Gaetani, patrijarh (1395. – 1402.)
26. Denar
Av: ANTONIVS PATRhA, sigla AN. Iz šljema izlazi orao okrenut nalijevo, presijeca bisernu kružnicu; sa strane sigla AN iznad skošenog štita s dvostrukom valovitom trakom, grbom patrijarha.
Rv: AQV * ILE * GEN * SIS u dvostrukoj bisernoj kružnici. U sredini akvilejski orao.
AR. Obrezan. Pol. kal. 8 h. Promjer: 18 mm. T.: 0,47 g.
Lit.: CNI VI, str. 335, br. 4, T. III, br. 23; Bernardi 1975, str. 154, br. 65.

AQUILEIA (90)

Antonio I Gaetani, patriarch (1395–1402)
26. Denar
Obv: ANTONIVS PATRhA, sigla AN. From a helmet emerges an eagle facing left, cutting across a beaded circular border. To the side is the sigla AN, above a tilted shield featuring a double wavy band, the coat of arms of the patriarch.
Rev: AQV * ILE * GEN * SIS, within a double beaded border. In the centre, the Aquileian eagle.
AR. Clipped. Die axis 8 h. Diameter 18 mm. Wt: 0.47 g.
Lit: CNI VI, p. 335, 4, Pl. III, 23; Bernardi, p. 154, no. 65.

Antonio II. Panciera, patrijarh (1402. – 1411.)
27. Denar
Av: + ANTONIVS PATRIARCA. U sredini grb patrijarha u obliku štita koji je nejednako horizontalno podijeljen. U gornjem dijelu kosa traka od triju nizova šahovskih polja, u donjem dijelu zvijezda sa sedam krakova.
Rv: AQV * ILE * GEN * SIS u dvostrukoj bisernoj kružnici. U sredini akvilejski orao.
AR. Pol. kal. 11 h. Promjer: 18 mm. T.: 0,54 g.
Lit.: CNI VI, str. 36, br. 1, T. III, br. 26; Bernardi 1975, str. 156, br. 67.

Antonio II Panciera, patriarch (1402–1411)
27. Denar
Obv: + ANTONIVS PATRIARCA. In the centre, the patriarch's coat of arms in the form of a shield divided horizontally into unequal fields. The upper field shows a diagonal band composed of three rows of chequered squares; the lower field contains a seven-pointed star.
Rev: AQV * ILE * GEN * SIS, within a double beaded border. In the centre, the Aquileian eagle.
AR. Die axis 11 h. Diameter 18 mm. Wt: 0.54 g.
Lit: CNI VI, p. 36, no. 1, Pl. III, 26; Bernardi, p. 156, no. 67.

28. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 6 h. Promjer: 17,2 mm. T.: 0,42 g.

28. As above. Clipped. Die axis 6 h. Diameter 17.2 mm. Wt: 0.42 g.

29. Kao gore. Pol. kal. 11 h. Promjer: 17,9 mm. T.: 0,45 g.

29. As above. Die axis 11 h. Diameter 17.9 mm. Wt: 0.45 g,

30. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 12 h. Promjer: 17,1 mm. T.: 0,53 g.

30. As above. Clipped. Die axis 12 h. Diameter 17.1 mm. Wt: 0.53 g.

31. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 9 h. Promjer: 17,5 mm. T.: 0,55 g.

31. As above. Clipped. Die axis 9 h. Diameter 17.5 mm. Wt: 0.55 g.

32. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 2 h. Promjer: 18 mm. T.: 0,47 g.

32. As above. Clipped. Die axis 2 h. Diameter 18 mm, Wt: 0.47 g.

33. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 5 h. Promjer: 18 mm. T.: 0,51 g.

33. As above. Clipped. Die axis 5 h. Diameter 18 mm. Wt: 0.51 g.

34. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 3 h. Promjer: 18 mm. T.: 0,45 g.

34. As above. Clipped. Die axis 3 h. Diameter 18 mm. Wt: 0.45 g.

35. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 9 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,49 g.

35. As above. Clipped. Die axis 9 h. Diameter 17 mm. Wt: 0.49 g.

36. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 8 h. Promjer: 18 mm. T.: 0,60 g.

36. As above. Clipped. Die axis 8 h. Diameter 18 mm, Wt: 0.60 g.

37. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 11 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,60 g.

37. As above. Clipped. Die axis 11 h. Diameter 17 mm. Wt: 0.60 g.

38. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 9 h. Promjer: 17,2 mm. T.: 0,47 g.

38. As above. Clipped. Die axis 9 h. Diameter 17.2 mm. Wt: 0.47 g.

39. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 8 h. Promjer: 18 mm. T.: 0,50 g.

39. As above. Clipped. Die axis 8 h. Diameter 18 mm. Wt: 0.50 g.

40. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 1 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,60 g.

40. As above. Clipped. Die axis 1 h. Diameter 17 mm. Wt: 0.60 g.

41. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 3 h. Promjer: 17,8 mm. T.: 0,56 g.

41. As above. Clipped. Die axis 3 h. Diameter 17.8 mm. Wt: 0.56 g.

42. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 10 h. Promjer: 16,2 mm. T.: 0,41 g.

42. As above. Clipped. Die axis 10 h. Diameter 16.2 mm. Wt: 0.41 g.

43. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 5 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,45 g.

43. As above. Clipped. Die axis 5 h. Diameter 17 mm. Wt: 0.45 g.

44. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 5 h. Promjer: 16,8 mm. T.: 0,52 g.

44. As above. Clipped. Die axis 5 h. Diameter 16.8 mm. Wt: 0.52 g.

45. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 12 h. Promjer: 17,5 mm. T.: 0,50 g.

45. As above. Clipped. Die axis 12 h. Diameter 17.5 mm. Wt: 0.50 g.

46. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 11 h. Promjer: 17,2 mm. T.: 0,58 g.

46. As above. Clipped. Die axis 11 h. Diameter 17.2 mm. Wt: 0.58 g.

47. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 3 h. Promjer: 16,3 mm. T.: 0,49 g.

47. As above. Clipped. Die axis 3 h. Diameter 16.3 mm. Wt: 0.49 g.

48. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 5 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,31 g.

48. As above. Clipped. Die axis 5 h. Diameter 17 mm. Wt: 0.31 g.

49. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 11 h. Promjer: 18 mm. T.: 0,35 g.

49. As above. Clipped. Die axis 11 h. Diameter 18 mm. Wt: 0.25 g.

50. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 6 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,54 g.

50. As above. Clipped. Die axis 6 h. Diameter 17 mm, 0.54 g.

51. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 9 h. Promjer: 18 mm. T.: 0,44 g.

51. As above. Clipped. Die axis 9 h. Diameter 18 mm. Wt: 0.44 g.

52. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 8 h. Promjer: 17,9 mm. T.: 0,43 g.

52. As above. Clipped. Die axis 8 h. Diameter 17.9 mm. Wt: 0.43 g.

53. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 6 h. Promjer: 17,2 mm. T.: 0,49 g.

53. As above. Clipped. Die axis 6 h. Diameter 17,2 mm. Wt: 0.49 g.

54. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 6 h. Promjer: 18 mm. T.: 0,63 g.

54. As above. Clipped. Die axis 6 h. Diameter 18 mm. Wt: 0.63 g.

55. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 3 h. Promjer: 16,9 mm. T.: 0,55 g.

55. As above. Clipped. Die axis 3 h. Diameter 16.9 mm. Wt: 0.55 g.

56. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 1 h. Promjer: 18 mm. T.: 0,47 g.

56. As above. Clipped. Die axis 1 h. Diameter 18 mm. Wt: 0.47 g.

57. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 3 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,48 g.

57. As above. Clipped. Die axis 3 h. Diameter 17 mm. Wt: 0.48 g.

58. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 7 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,42 g.

58. As above. Clipped. Die axis 7 h. Diameter 17 mm. Wt: 0.42 g.

59. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 11 h. Promjer: 18 mm. T.: 0,38 g.

59. As above. Clipped. Die axis 11 h. Diameter 18 mm. Wt: 0.38 g.

60. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 3 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,51 g.

60. As above. Clipped. Die axis 3 h. Diameter 17 mm. Wt: 0.51 g.

61. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 5 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,52 g.

61. As above. Clipped. Die axis 5 h. Diameter 17 mm. Wt: 0.52 g.

62. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 11 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,46 g.

62. As above. Clipped. Die axis 11 h. Diameter 17 mm. Wt: 0.46 g.

63. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 12 h. Promjer: 17,5 mm. T.: 0,37 g.

63. As above. Clipped. Die axis 12 h. Diameter 17.5 mm. Wt: 0.37 g.

64. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 1 h. Promjer: 18,1 mm. T.: 0,38 g.

64. As above. Clipped. Die axis 1 h. Diameter 18.1 mm. Wt: 0.38 g.

65. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 3 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,39 g.

65. As above. Clipped. Die axis 3 h. Diameter 17 mm. Wt: 0.39 g.

66. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 4 h. Promjer: 16,5 mm. T.: 0,53 g.

66. As above. Clipped. Die axis 4 h. Diameter 16.5 mm. Wt: 0.53 g.

67. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 12 h. Promjer: 17,8 mm. T.: 0,60 g.

67. As above. Clipped. Die axis 12 h. Diameter 17.8 mm. Wt: 0.60 g.

68. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 7 h. Promjer: 16,9 mm. T.: 0,46 g.

68. As above. Clipped. Die axis 7 h. Diameter 16.9 mm. Wt: 0.46 g.

69. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 9 h. Promjer: 17,8 mm. T.: 0,41 g.

69. As above. Clipped. Die axis 9 h. Diameter 17.8 mm. Wt: 0.41 g.

70. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 6 h. Promjer: 18 mm. T.: 0,37 g.

70. As above. Clipped. Die axis 6 h. Diameter 18 mm. Wt: 0.37 g.

71. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 11 h. Promjer: 18 mm. T.: 0,47 g.

71. As above. Clipped. Die axis 11 h. Diameter 18 mm Wt: 0.47 g.

72. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 11 h. Promjer: 17,5 mm. T.: 0,56 g.

72. As above. Clipped. Die axis 11 h. Diameter 17.5 mm. Wt: 0.56 g.

73. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 9 h. Promjer: 16,8 mm. T.: 0,26 g.

73. As above. Clipped. Die axis 9 h. Diameter 16.8 mm. Wt: 0.26 g.

74. Kao gore. Obrezan. Pol. kal. 5 h. Promjer: 16,8 mm. T.: 0,57 g.

74. As above. Clipped. Die axis 5 h. Diameter 16.8 mm. Wt: 0.57 g.

Lodovico II. di Tech, patrijarh (1412. – 1420.)
75. Soldo (od 12 bagatina)
Av: + LODOVICVS • DVX • D • TECh između dviju bisernih kružnica. Grb u obliku štita s kosom šahovnicom. U polju desno točka kod slova V.
Rv: PAThA AQVILE. Marija s granuliranim svetokrugom sjedi, u krilu drži Dijete koje ima nimbus s križem. Figure prekidaju unutrašnju bisernu kružnicu.
AR. Pol. kal. 1 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,62 g.
Lit.: CNI VI, str. 38, br. 1, T. III, br. 28; Bernardi 1975, br. 69 a.

Ludovico II di Teck, patriarch (1412–1420)
75. Soldo (of 12 bagattini)
Obv: + LODOVICVS • DVX • D • TECh, between two beaded circular borders. Coat of arms in the form of a shield with diagonal chequered pattern; a pellet beside the letter V.
Rev: PAThA AQVILE. The Virgin, with a granulated halo, seated, holding the Child on her lap, who has a nimbus with cross. The figures interrupt the inner beaded circle.
AR. Die axis 1 h. Diameter 17 mm. Wt: 0.62 g.
Lit: CNI VI, p. 38, no. 1, Pl. III, 28; Bernardi 69 a.

76. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 10 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,55 g.

76. As above. Clipped. AR. Die axis 10 h. Diameter 17 mm. Wt: 0.55 g.

77. Kao gore. AR. Pol. kal. 6 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,47 g.

77. As above. AR. Die axis 6 h. Diameter 17 mm. Wt: 0.47 g.

78. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 2 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,47 g.

78. As above. Clipped. AR. Die axis 2 h. Diameter 17 mm. Wt: 0.47 g.

79. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 9 h. Promjer: 17,5 mm. T.: 0,38 g.

79. As above. Clipped. AR. Die axis 9 h. Diameter 17.5 mm. Wt: 0.38 g.

80. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 6 h. Promjer: 18 mm. T.: 0,46 g. U polju desno točka kod slova V.

80. As above. Clipped. AR. Die axis 6 h. Diameter 18 mm. Wt: 0.46 g. In the field to the right, a pellet by the letter V.

81. Kao gore. AR. Pol. kal. 5 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,36 g. U polju desno točka kod slova V.

81. As above. AR. Die axis 5 h. Diameter 17 mm. Wt: 0.36 g. In the field to the right, a pellet by the letter V.

82. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 12 h. Promjer: 17,2 mm. T.: 0,43 g.

82. As above. Clipped. AR. Die axis 12 h. Diameter 17.2 mm. Wt: 0.43 g.

83. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 11 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,55 g. U polju desno točka kod slova S.

83. As above. Clipped. AR. Die axis 11 h. Diameter 17 mm. Wt: 0.55 g. In the field to the right, a pellet by the letter S.

84. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 8 h. Promjer: 18 mm. T.: 0,37 g. U polju desno točka između slova V i S.

84. As above. AR. Clipped. Die axis 8 h. Diameter 18 mm. Wt: 0.37 g. In the field to the right, a pellet between the letters V and S.

85. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 5 h. Promjer: 17,5 mm. T.: 0,46 g. U polju desno točka kod slova S.

85. As above. AR. Clipped. Die axis 5 h. Diameter 17.5 mm. Wt: 0.46 g. In the field to the right, a pellet by the letter S.

86. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 9 h. Promjer: 18 mm. T.: 0,54 g. U polju desno točka kod slova S.

86. As above. AR. Clipped. Die axis 9 h. Diameter 18 mm. Wt: 0.54 g. In the field to the right, a pellet by the letter S.

87. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 9 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,48 g. U polju desno točka kod slova S.

87. As above. AR. Clipped. Die axis 9 h. Diameter 17 mm. Wt: 0.48 g. In the field to the right, a pellet by the letter S.

88. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 11 h. Promjer: 16,5 mm. T.: 0,40 g. U polju desno točka kod slova S.

88. As above. AR. Clipped. Die axis 11 h. Diameter 16.5 mm, Wt: 0.40 g, In the field to the right, a pellet by the letter S.

89. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 9 h. Promjer: 17,9 mm. T.: 0,44 g.

89. As above. AR. Clipped. Die axis 9 h. Diameter 17.9 mm. Wt: 0.44 g.

90. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 11 h. Promjer: 17,2 mm. T.: 0,50 g. U polju desno točka kod slova S.

90. As above. AR. Clipped. Die axis 11 h. Diameter 17.2 mm. Wt: 0.50 g. In the field to the right, a pellet by the letter S.

91. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 10 h. Promjer: 17,2 mm. T.: 0,41 g. U polju desno točka kod slova S.

91. As above. AR. Clipped. Die axis 10 h. Diameter 17.2 mm. Wt: 0.41 g. In the field to the right, a pellet by the letter S.

92. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 11 h. Promjer: 17,6 mm. T.: 0,32 g. U polju desno točka kod slova S.

92. As above. AR. Clipped. Die axis 11 h. Diameter 17.6 mm. Wt: 0.32 g, In the field to the right, a pellet by the letter S.

93. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 5 h. Promjer: 18,2 mm. T.: 0,38 g. U polju desno točka kod slova S.

93. As above. AR. Clipped. Die axis 5 h. Diameter 18.2 mm. Wt: 0.38 g. In the field to the right, a pellet by the letter S.

94. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 1 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,40 g. U polju desno točka kod slova S.

94. As above. AR. Clipped. Die axis 1 h. Diameter 17 mm. Wt: 0.40 g. In the field to the right, a pellet by the letter S.

95. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 12 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,58 g. U polju desno točka kod slova S.

95. As above. AR. Clipped. Die axis 12 h. Diameter 17 mm. Wt: 0.58 g. In the field to the right, a pellet by the letter S.

96. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 9 h. Promjer: 17,2 mm. T.: 0,39 g. U polju desno točka kod slova V.

96. As above. AR. Clipped. Die axis 9 h. Diameter 17.2 mm. Wt: 0.39 g. In the field to the right, a pellet by the letter V.

97. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 8 h. Promjer: 18 mm. T.: 0,30 g. U polju desno točka kod slova S.

97. As above. AR. Clipped. Die axis 8 h. Diameter 18 mm. Wt: 0.30 g. In the field to the right, a pellet by the letter S.

98. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 4 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,47 g.

98. As above. AR. Clipped. Die axis 4 h. Diameter 17 mm. Wt: 0.47 g.

99. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 6 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,34 g. U polju desno točka kod slova V.

99. As above. AR. Clipped. Die axis 6 h. Diameter 17 mm. Wt: 0.34 g. In the field to the right, a pellet by the letter V.

100. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 12 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,51 g.

100. As above. AR. Clipped. Die axis 12 h. Diameter 17 mm. Wt: 0.51 g.

101. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 12 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,47 g.

101. As above. AR. Clipped. Die axis 12 h. Diameter 17 mm. Wt: 0.47 g.

102. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 12 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,49 g. U polju desno točka kod slova V.

102. As above. AR. Clipped. Die axis 12 h. Diameter 17 mm. Wt: 0.49 g. In the field to the right, a pellet by the letter V.

103. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 12 h. Promjer: 17,2 mm. T.: 0,36 g.

103. As above. AR. Clipped. Die axis 12 h. Diameter 17.2 mm. Wt: 0.36 g.

104. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 3 h. Promjer: 16,8 mm. T.: 0,47 g.

104. As above. AR. Clipped. Die axis 3 h. Diameter 16.8 mm. Wt: 0.47 g.

105. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 10 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,54 g.

105. As above. AR. Clipped. Die axis 10 h. Diameter 17 mm. Wt: 0.54 g.

106. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 4 h. Promjer: 18 mm. T.: 0,45 g. U polju desno točka kod slova S.

106. As above. AR. Clipped. Die axis 4 h. Diameter 18 mm. Wt: 0.45 g. In the field to the right, a pellet by the letter S.

107. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 9 h. Promjer: 17,6 mm. T.: 0,51 g. U polju desno točka kod slova S.

107. As above. AR. Clipped. Die axis 9 h. Diameter 17.6 mm Wt: 0.51 g. In the field to the right, a pellet by the letter S.

108. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 10 h. Promjer: 17,4 mm. T.: 0,42 g.

108. As above. AR, Clipped. Die axis 10 h. Diameter 17.4 mm. Wt: 0.42 g.

109. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 2 h. Promjer: 16,4 mm. T.: 0,60 g. U polju desno točka kod slova S.

109. As above. AR. Clipped. Die axis 2 h. Diameter 16.4 mm. Wt: 0.60 g. In the field to the right, a pellet by the letter S.

110. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 3 h. Promjer: 18 mm. T.: 0,52 g. U polju desno točka kod slova S.

110. As above. AR. Clipped. Die axis 3 h. Diameter 18 mm. Wt: 0.52 g. In the field to the right, a pellet by the letter S.

111. Kao gore. AR. Pol. kal. 6 h. Promjer: 17,8 mm. T.: 0,43 g.

111. As above. AR. Die axis 6 h. Diameter 17.8 mm. Wt: 0.43 g.

112. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 9 h. Promjer: 17,2 mm. T.: 0,46 g.

112. As above. AR. Clipped. Die axis 9 h. Diameter 17.2 mm. Wt: 0.46 g.

113. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 11 h. Promjer: 17,1 mm. T.: 0,44 g.

113. As above. AR. Clipped. Die axis 11 h. Diameter 17.1 mm. Wt: 0.44 g.

114. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 7 h. Promjer: 17 mm. T.: 0,31 g. U polju desno točka kod slova S.

114. As above. AR. Clipped. Die axis 7 h. Diameter 17 mm. Wt: 0.31 g. In the field to the right, a pellet by the letter S.

115. Kao gore. AR. Obrezan. Pol. kal. 3 h. Promjer: 17,6 mm. T.: 0,41 g.

115. As above. AR. Clipped. Die axis 3 h. Diameter 17.6 mm. Wt: 0.41 g.

Skraćenice / *Abbreviations*

PPUD – Prilozi povijesti umjetnosti u Dalmaciji
SHP – Starohrvatska prosvjeta
VAHD – Vjesnik za arheologiju i historiju dalmatinsku

Bibliografija / *Bibliography*

Andreis 1977
P. Andreis, *Povijest grada Trogira I*, Split 1977.

Belamarić 1986–1987
J. Belamarić, Gotičko raspelo iz Kotora, *PPUD* 26, Split 1986–1987, 151–177.

Belamarić 1999
J. Belamarić, Moći sv. Ivana – trogirski paladij založen u Zadru (filigran u riznicama dalmatinskih katedrala), *PPUD* 38, Split 1999, 151–152.

Bernardi 1975
G. Bernardi, *Monetazione del Patriarchato di Aquileia*, Trieste 1975.

Bešlagić, Basler 1964
Š. Bešlagić, Đ. Basler, *Grborezi – srednjovjekovna nekropol*a, Sarajevo 1964.

CNI 1915
Corpus Nummorum Italicorum (CNI) VII, Roma 1915.

Čerina 2002
D. Čerina, Zaštitna arheološka istraživanja uz južno, zapadno i sjeverno pročelje crkve Sv. Dominika u Trogiru, *Obavijesti HAD-a*, god XXXIV, br. 2, Zagreb 2002, 79-89.

Delonga 2006
V. Delonga, Skupni nalaz novca dužda Francesca Foscarija iz Sitnog kod Perkovića u Dalmatinskoj zagori, *VAHD* 99, Split 2006, 309–328.

Fabijanec 2018
S. F. Fabijanec, Monete false nell'Adriatico Orientale: Legislazione e traffico (secoli XIV-XVI), u: Atti di convegno internazionale *Venezia e il suo Stato da mar* / *Venice and its Stato da Mar*, Venezia/ Venice, 9–11 marzo/March 2017 (ur. R. Tolomeo, B. Crevato-Selvaggi), Roma 2018, 185-205.

Farlati 2010
D. Farlati, *Trogirski biskupi*, s dodacima i ispravcima Jacopa Coletija, prijevod s latinskog K. Lučin, uvod i bilješke J. Neralić, Split 2010.

Fisković 1955
C. Fisković, Ignacije Macanović i njegov krug, *PPUD* 9, Split 1955, 198–268.

Fisković 1962
C. Fisković, Skulpture mletačkog kipara Nikole Dente u Trogiru i u Splitu, *PPUD* 14, Split 1962, 63–78.

Ghica, Milošević, Džino 2015
V. Ghica, A. Milošević, D. Džino, Arheološki projekt *Varvaria / Breberium / Bribir* u 2014. godini, *SHP* 42, Split 2015, 7–44.

Gunjača 1955
S. Gunjača, Starohrvatska crkva i kasnosrednjovjekovno groblje u Brnazima kod Sinja, *SHP* 4, Zagreb 1955, 85–134.

Ilkić, Belošević 2019
M. Ilkić, J. Belošević, *Ostava kasnosrednjovjekovnoga novca i nakita iz Pridrage*, Zadar 2019.

Ilkić, Vukušić 2012
M. Ilkić, M. Vukušić, Prilog poznavanju optjecaja novca u srednjem i ranom novom vijeku na području sjeverne Dalmacije, u: *Zbornik radova sa Znanstvenog skupa „Dani Stjepana Gunjače 2"*, Muzej hrvatskih arheoloških spomenika, Split 2012, 197–236.

Jakšić 1996
N. Jakšić, Kasnosrednjovjekovno groblje kod crkve Sv. Spasa u Vrh Rici – Analiza, *SHP* 23, Split 1996, 139–172.

Jelovina 1960
D. Jelovina, Kasnosrednjovjekovna nekropola „Greblje" u selu Maljkovu, *SHP* 7, Zagreb 1960, 255–266.

Kovačić *et al.* 1983
V. Kovačić, Ž. Mikić, G. Nikšić, N. Jakšić, *Ričice – nekropole stećaka*, Split 1983.

Kovačić 1998
V. Kovačić, Trogirske fortifikacije u 15. stoljeću, *PPUD* 37, Split 1998, 111–112.

Kovačić 2011
V. Kovačić, Trogir, Samostan sv. Dominika, u/in: I. Fisković (ur.), *Dominikanci u Hrvatskoj*, katalog izložbe, Klovićevi dvori, Zagreb 2011 (2007–2008), 263–264.

Krasić 1997
S. Krasić, *Dominikanci: Povijest Reda u hrvatskim krajevima*, Zagreb 1997.

Krasić 2008
S. Krasić, Crkva i samostan sv. Dominika u Trogiru, *PPUD* 41, Split 2008, 67–107.

Lucić 1979
I. Lucić, *Povijesna svjedočanstva o Trogiru II*, Split 1979.

Milošević 1991
A. Milošević, *Stećci i Vlasi: Stećci i vlaške migracije 14. i 15. stoljeća u Dalmaciji i jugozapadnoj Bosni*, Split 1991.

Mirnik 1984
I. Mirnik, Novac akvilejskih patrijarha iz Vukovara i opticaj akvilejskih denara u našim krajevima, Arheološka istraživanja u Slavoniji i Baranji, *Izdanja Hrvatskog arheološkog društva* 9, Zagreb 1984, 223–233.

Mirnik 1993–1994
I. Mirnik, Skupni nalazi novca iz Hrvatske X: Skupni nalaz akvilejskih denara 15. stoljeća iz Vukovara, *Vjesnik Arheološkog muzeja u Zagrebu*, 3. serija, XXVI–XXVII, Zagreb 1993–1994, 85–123.

Papadopoli 1893
N. Papadopoli Aldobrandini, *Le monete di Venezia I*, Venezia 1893.

Pederin 1990
I. Pederin, *Mletačka uprava, privreda i politika u Dalmaciji (1409-1797)*, Dubrovnik 1990.

Petrinec 1996
M. Petrinec, Kasnosrednjovjekovno groblje kod crkve Sv. Spasa u Vrh Rici, *SHP* 23, Split 1996, 7–138.

Rački 1881
F. Rački, Notae Ioannis Lucii, *Starine JAZU*, knj. XIII, Zagreb 1881, 211–268.

Rengjeo 1934
I. Rengjeo, *Hrvatsko-dalmatinski novci*, Sarajevo 1934.

Rengjeo 1959
I. Rengjeo, *Corpus der mittelalterlichen Münzen von Kroatien, Slavonien, Dalmatien und Bosnien*, Graz 1959.

Réthy 1907
L. Réthy, *Corpus nummorum Hungariae*, Budapest 1907.

Réthy, Probszt 1958
L. Réthy, G. Probszt, *Corpus nummorum Hungariae*, Graz 1958.

Sulejmanagić 2012
A. Sulejmanagić, Novac Hrvoja Vukčića Hrvatinića, *Numizmatičke vijesti*, vol. 54, No. 65, Zagreb 2012, 54–85.

Šeparović 2020
T. Šeparović, O nekim nalazima novca razvijenoga i kasnoga srednjeg vijeka iz južne Hrvatske, *SHP* 47, Split 2020, 495–513.

Šeparović 2022
T. Šeparović, Nalazi novca iz crkve sv. Martina u Lepurima kod Benkovca, *SHP* 49, Split 2022, 329–373.

Šeparović 2023
T. Šeparović, Skupni nalazi srednjovjekovnog i novovjekovnog novca prema podacima iz *Starinarskih dnevnika* fra Luje Maruna, *SHP* 50, Split 2023, 309–330.

Travaini, Bazzini 2015
L. Travaini, M. Bazzini, *Signa Ugutionis*: monete come prova di identità tra Parma e Reggio Emilia nel 1409, *Revue Numismatique* 172, Paris 2015, 391–449.

Zanetti 1779
G. A. Zanetti, *Nuova raccolta delle monete e zecche d'Italia*, Tomo II, Bologna 1779.